

НЕСПОСОБНИ ПОРАДИ ГРЯХ !

Дейвид Уилкерсън
13 Юни 1998

Неспособни – каква страшна дума! Тя означава да си лишен от способности или сила да направиш; да си безполезен, дисквалифициран“.

Според Божието Слово греха е най-голямото препятствие. Той засяга както служители така и миряни, обира ги от всичката им сила и ги прави неспособни да бъдат използвани, както и премахва всичките им способности да извършат вечните цели на Христос.

Когато пророк Исая предсказа идването на Христос и Неговото царство, той подчерта какви ще бъдат истинските служители на Христос. Като направи това той дефинира служението ни в тези последни дни. Той каза: „Искам да знаете белезите на истинските Божи хора, на онези, които ще служат точно преди да дойде да царува Принцът на мира!“

Исая започва с тези думи: „Ето, един цар ще царува с правда...“ (Исая 32:1). След това пророка добавя: „И всеки човек от тях ще бъде като заслон от вятър И като прибежище от буря, Като водни потоци на сухо място, Като сянка от голяма канара в изтощена земя.“ (стих 2)

Някои библейски учени вярват, че „човека“, който описва Исая тук е всеки вярващ, който вярва в Христос. Не съм съгласен с това. Никое човешко същество не може да бъде всичко това – заслон, водни потоци за жадната душа, истинска сянка или защитник, „голяма канара“. Няма значение колко свят или дълбоко посветен е вярващия, той не може да бъде всички тези неща за хората от всички времена.

За мен е ясно, че Исая говори за Христос. След което той продължава и ни казва, че истинския Божи служител ще проповядва това, че Христос е достатъчен за всичко! Всъщност, този вярващ се е усамотил с Исус, вярва, че Господ ще направи душата му добре напоена градина. Той живее с тиха вяра, духът му си почива и е изпълнен с мир. И той свидетелства: „Пожелах сянката му и седнах под нея, И плодът му бе сладък в устата ми. Доведе ме в дома на пированието, И знамето му над мене бе любов.“ (Песен на песните 2:3-4)

В душата на този истински Божи слуга не бушува „буря“ поради греха. Напротив, той изцяло вярва на Святия Дух за умъртвяването на греховете си и по този начин духа му е свободен като птичка. Той не изпитва страхове и притеснения, понеже всичко между него и Господ е ясно. И сега в сърцето му има песен, защото неговата радост е Христос!

Още повече, че този слуга знае, че никой не може да го нарани, понеже се държи за сигурността и утехата на Божиите обещания да защити праведния. Никое оръжие не може да успее срещу него, защото Самия Бог се надига срещу всеки глас, който идва срещу него. Бог е неговата защита в умората му!

Исая посочва два отличителни белега на праведния слуга. Първо, той има разбиране и второ – разпознава Божия глас: „Очите на виждащите не ще бъдат помрачени, И ушите на слушащите ще бъдат внимателни.” (Исая 32:3)

Виждаме пример за това при първата среща на Исус с Натанаил. Когато Христос видя Натанаил да идва към Него, Той извика: „... Ето истински израилтянин, у когото няма лукавщина.” (Йоан 1:47). С други думи: „Вижете, братя, това е човек, който не е лицемер. У него няма измама, няма безнравственост. Той е чист съд!”

След това Исус се обърна към Натанаил и каза: „... Истина, истина ви казвам, [Отсега] ще видите небето отворено, и Божиите ангели да възлизат и слизат над Човешкия Син.” (стих 51). Гръцката фраза тук идва от корен на дума, която означава „повтарящ се”. С други думи Исус казваше на Натанаил: „Бог ще ти даде непрестанни откровения. Той непрекъснато ще ти открива небето!”

По същият начин, възлюбени, Бог прави същия завет с всеки служител на Евангелието, в чийто живот няма укор, няма скрит грях или тъмни тайни. Такъв слуга получава непрестанен прилив на откровения за Христовата слава и действа като Божи пророк – непрестанно получаващ свежо слово от небето!

Често съм изумен от свежото, помазано слово, което чувам напоследък от много непознати млади проповедници. Ние получаваме много касетки с проповеди от цялата страна и понякога някоя от тях съдържа такова послание. Когато чуя този вид чисто видение за Христос, понякога се обаждам на служителя, който го е проповядвал и искам още касетки.

Ако касетките покажат, че човека е постоянен във видението и посланието си, и ако видя, че небето непрестанно се отваря за него, често съм подбуден да го покана да проповядва в Таймс Скуеър Чърч. Всъщност, точно така дойде при нас пастир Картър Конлон.

Такива слуги са директни и семпли в ходенето си с Бог, а живота им е като отворена книга. Те са посветени на жените и семействата си. Няма абсолютно никакви амбиции. Вместо това те щастливо пастируват малки събрания, като прекарват много време в молитва.

Тези хора не си губят времето с глупави игри и забавления. Не прахосват часове пред телевизора, в интернет или гледайки спорт. Самото им присъствие е пълно с Божия Дух. А откровенията на Христос се изливат от тях като реки на живота!

Църквата ни разполага също и с благочестиви старейшини. Често, когато чуя тези хора да поучават, клатя глава с благоговение и се чудя: „Откъде са взели тези слуги толкова невероятни откровения за славата, силата и достатъчността на Христос? Те нямат теологическо образование. Но въпреки това поучават чисто, свято откровение!”

Както Натанаил, това са слуги, в които няма лицемерие, няма таен навик, няма неизоставен грях. И така те могат да видят, чуят и разпознаят Божия глас към тях. Те не са измамани и така разпознават ясно пулса на техния Господ!

Представих ви описанието на Исая за благочестивите служители в последното време. Сега нека видим какво казва той за неспособните Божии слуги – тези, които са безполезни за Христовото стадо понеже имат в себе си стар грях. Такъв човек е белязан от следните три характеристики:

1. Загуба на разбиране

„Духовните очи“ на неспособният слуга са замъглени. Въпреки, че Исая в тази глава пророкуваше за доброто, което се случва на служителите когато Господ ги оживи, хората, за които говори той все още бяха глухи и слепи за Божиите неща. Матей ни казва: „Но ако окото ти е болнаво, то цялото ти тяло ще бъде помрачено. Прочее, ако светлината в тебе е тъмнина то колко голяма ще е тъмнината!“ (Матей 6:23). Библията е ясна: скритите грехове са „дела на тъмнината“. А ние знаем от Божието Слово, че светлината няма нищо общо с тъмнината. Светлината Му няма да работи в тъмните стаи на неизоставения грях.

Петър ни казва, че Христос „... проповядва на духовете в тъмницата, които едно време бяха непокорни...“ (1 Петрово 3:19-20). Непокорството беше хвърлило тези души в затвора на тъмнината. Така е и днес – всеки доброволен акт на непокорство кара светлината на разбирането в нас да затъмнее. С времето идеята ни за истината се изкривява и „отвореното ни небе“ се заоблачава.

Господ много страда, когато скритите грехове водят до плътна тъмнина в душите ни. А нищо не Го наскърбява повече от това да се противим и отхвърляме предупрежденията и осъжденията Му. Помислете за тези трагични случаи, които бяха описани в две писма, които получихме: Една християнска съпруга писа: „Мъжа ми изцяло се е предал на интернет порнографията. Подадох документи за развод, а на него дори и не му пука. Бяхме щастливо женени в продължение на 25 години преди да се случи това. Не можех да разбера защо той прекарва толкова много време затворен в стаята си с компютъра. Тогава, един ден влязох и бях шокирана от грозната мръсотия, която видях на монитора. Той стана като обладан. Характера му се промени и върху него дойде безчестие. Разбрах, че се беше пристрастил. Когато го заплаших, че ще го напусна, той се съгласи да се отърве от компютъра. Но това продължи около три месеца. След това той донесе друг компютър у дома и каза: „Не мога да спра. Този път компютъра си остава тук. Ще правя каквото си искам.“

Тази жена казва, че е подала документи за развод понеже вече не познава мъжа, за когото се е оженила. Сега той ходи в тъмнина, храни душата си с отпадъците от ада! Една пасторска съпруга писа: „Съпругът ми преди работеше с теб, брат Дейвид. Той беше толкова добър човек, истински пастир. Обичаше да поучава и имаше голямо състрадание към онези, хванати от греха. Служеше на алкохолици и наркомани, говореше на хората от улицата. Беше толкова мил и грижовен.

Но след това започна да флиртува с порнографията. Видях го как за няколко месеца стана друг човек. Той се пристрасти, носеше порнографски филми у дома. Един ден ми каза, че ще ме напусне, ако не гледам филмите с него. Направих това неохотно. Но след две седмици започнах да се изкушавам от филмите. Веднага се покаях пред Бог.

Но мъжът ми отиваше все по-дълбоко в мъгливата тъмнина. Умът му беше залян от съмнения за Божията вярност и той започна да се отвращава от служението. Всичкият му плод увехна. В този момент той започна да оправдава греха. Промени се музикалният му вкус, както и дрехите му. Всичко се обърка.”

Спомням си, че този пастир беше чудесен Господен слуга. Но днес, след като се е предавал на похотта си в продължение на години, той се разведе с жена си и се ожени за зла жена – и е дълбоко въввлечен в окултизма. Въпреки това той оправдава всичко това! Като си мисля за него сега, си спомням предупреждението на Исаия: „Горко на ония, които наричат злото добро, а доброто зло; Които турят тъмнина за виделина, а виделина за тъмнина; Които турят горчиво за сладко, а сладко за горчиво!” (Исаия 5:20)

Апостол Павел отправя ужасяващо твърдение към онези, които ходят „според суетния си ум” (Ефесяни 4:17). Такива хора оправдават греха си, вече не търсят освобождение от него. Павел казва за тях: „помрачени в разума, и странни на живота от Бога поради невежеството, което е в тях, и поради закоравяването на сърцето им” (стих 18).

Как тези хора се помрачиха и ослепяха до такава степен? Те са попаднали под юридическата слепота, в която попадат всички, които се предават на грях: „Които, изгубили чувство, са се предали на сладострастие, да вършат ненаситно всякаква нечистота.” (стих 19).

Няма нищо по-тъжно и болезнено от това някой служител да бъде заслепен от Бог – човек, който се страхува да назове греха, защото се придържа към него, който нарича доброто зло, а злото – добро, който е сляп за времената, който проповядва само позволителна благодат.

Джон Оуен, пуританският писател споменава трагичния резултат: „Човек, който се намира под властта на някоя доминираща похот е под фалшива сигурност и не разбира предстоящите гибелни времена, и е изоставил задължението си на страж.”

2. Глухота за Божия глас

Исаия вярно пророкува на Израел, че „ушите им, с които да слушат” един ден ще бъдат отпушени. Но, за съжаление, слушателите му бяха запушили ушите си за Божия глас. Те искаха да с придържат за любимите си грехове!

„... когато виках не отговаряхте, И когато говорех не слушахте; Но вършехте онова, което бе зло пред Мене, И избрахте това, което Ми бе неудобно. Затова, така говори Господ Иеова: Ето, Моите слуги ще ядат, а вие ще гладувате; Ето, Моите слуги ще пият, а вие ще жадувате; Ето, Моите слуги ще се радват, а вие ще се срамувате;

Ето, Моите слуги ще пеят от сърдечна радост, А вие ще пищите от сърдечна болка, И ще лелекате от съкрушаване на духа. И ще оставите името си на избраните Ми за да проклинат с Него; И Господ Иеова ще умъртви тебе, А слугите Си ще нарече с друго име” (Исаия 65:12-15).

Колко е трагично да откажеш да чуеш любящите предупреждения на Святия Дух. Когато запушим ушите си за Божията заповед да умъртви греховете на плътта ни, ние сме обречени да преживеем всеки вид скръб и болка.

Моля да разберете – не говоря за Божия слуга, който е победен от грях, който мрази. Нито пък говоря за вярващия, който няма да остави себе си на мира, докато Святия Дух не го освободи. Напълно съм съгласен с Джон Оуен, който написа: „Никога в историята на човечеството Бог не е изоставял човек, който е бил изненадан от греха, който вика срещу него ден и нощ, който не е сключил мир с него.”

Аз по-скоро говоря за вярващия, който се е научил да обича греха си, който е положил глава в скута на Далила. Такъв човек е закоравил съвестта си. И когато вече се опита да говори Божието Слово, той го прави измамно.

Познавам много проповедници, които живеят по този начин. Те покриват олтара със сълзите, плача и стенанията си, но продължават да изневеряват на жените си. Бог ги предупреждава: „Няма да приема сълзите на лицемера. Първо спрете с прелюбодейните си измами!” (виж Малахия 2:15)

Слугата, който продължава в греховните си пътища всъщност ще чува гласове, но никой от тях няма да принадлежи на Бог. Вместо това този човек ще бъде предаден на измама: „Така и аз ще избира мечтанията им, и ще докарам върху тях ония неща, от които те се боят; Защото, когато виках, никой не отговаряше, Когато говорех, те не слушаха; Но вършеха това, което бе зло пред Мене, и избираха онова, което Ми бе негодно.” (Исая 66:4)

Колко е ужасно, когато Бог вече не говори! Саул попадна в това тъжно, ужасяващо състояние. Този доскоро надарен, изпълнен с Духа Божи човек, напълно спря да чува Божия глас. Библията ни казва, че в последните си дни Саул „... уплаши се, и сърцето му се разтрепера твърде много. И Саул се допита до Господа; но Господ не му отговори, нито чрез сънища... нито чрез пророци.” (1 Царе 28:5-6)

През годините в офиса ми съм приемал евангелизатори, които някога бяха мощно използвани от Бог. Вероятно познавате повечето от тях по име. Но когато ги срещнех в последните им години, те бяха пропаднали хора, изядени от контролираща похот!

Тези хора седяха пред мен с празни изражения на лицето си – празни черупки, върху които е написано „Ихавод: Божията слава си е отишла!” Какво се е случило с тях? Те прекараха последните си години излежани пред телевизора и така и не получиха свежо слово от Бог в продължение на години. Не можеха да проповядват дори и старо послание. А когато бяха при мен, дори не можеха и да се молят.

Еремия казва за тях: „Те, обаче, не послушаха, нито приклониха ухото си, но закоравиха врата си, за да не чуват и да не приемат наставление.” (Еремия 17:23). „...закоравиха врата си да не слушат думите Ми.” (19:15)

3. Изкривяване на истината

Исая говори за Христос, който изцерява чуждия език (виж Исая 33:19). Еврейската дума за „чужд“ в този пасаж означава „дефект в говора“. Това е гласа на несигурността и колебанието – някой, който говори без сила или доза истина.

Чуйте тържествените думи на пророка по темата: „Защото подлият ще говори подло, И сърцето му ще работи беззаконие, Тъй щото да върши нечестие...“ (32:6). Еврейската дума за „подлост“ тук означава „глупост, зло престъпление“. Тя произлиза от думата „набал“, която означава „глупак, тъпак“.

Исая ни казва: „Само зъл, тъп човек се опитва да предаде Божието Слово, докато се предава на грях. Думите му излизат като чиста глупост!“ Такъв човек извършва „...нечестие и говори заблуда против Господа, За да изтощи душата на гладния, И да направи питието на жадния да чезне.“ (съшият стих). Собствената му грешка мами останалите в крайна сметка!

Скърбя поради стотиците писма, които получаваме от християни от цялата страна, които казват: „Стомахът ми се свива само при мисълта да отида на църква. Проповедите на пастира ми са толкова плитки и глупави. Нищо от онова, което чувам не ме провокира да живея свято.“ Защо е така? Защото словото, което проповядва пастира не е помазана истина!

Убеден съм, че един определен грях най-вече причинява това жестоко изкривяване на истината. Това е греха на неверието. И този грях е много разпространен в много служения днес.

Бог нарича греха на неверието „връщане в Египет“: „Горко на ония, които слизат в Египет за помощ... А не гледат на Светия Израилев, Нито търсят Господа!“ (31:1). „Горко на непокорните чада... Които се съветват, но не с Мене... Които отиват за да слязат в Египет Без да се допитват до Моите уста...“ (30:1-2)

Исая беше смаян като видя как много израелски лидери се качиха на конете си и препускаха до Египет, за да се опитат да се посъветват за националната политика и сигурност. Това бяха същите хора, които бяха казали на пророка, че нямат време да търсят Господ или пък да се съветват с Него. Но Бог не прие лековатото действията им. Той ги нарече бунт и произнесе присъда над тях!

Днес нищо не се е променило. Цели множества християни прекосяват страната, за да посетят семинари и конференции с мисълта да се „върнат в Египет“. Те комуникират помежду си, правят стратегии, заемат методи от света, приемат вдъхновени от плътта съвети. Накратко – търсят всяко ново нещо, което може да ги развълнува.

Но молещият се слуга, който изцяло вярва на Бог знае, че няма време за египетски концепции. Единственото място, на което бяга той, е скришната стаичка. Там той получава съвети – на колене!

Нека сега ви дам добрата новина!

Господ ни е дал чудесен пример за силата Си – да оживява и изцерява слепите Си и глухи слуги. Примерът се намира в книгата на Агей.

Господ прати двама мъже на мисия да изградят падналия храм в Ерусалим. Тези двама мъже бяха Зерувавел и първосвещеника Исус – двама благочестиви лидери, които се покоряваха на Господ и вършеха работата Му ревностно и вярно.

Но отначало те трябваше да се изправят срещу голяма съпротива. Групи от върнали се към греха си евреи идолопоклонници и завистливи самаряни се противопоставиха на делото, като се опитаха да направят всичко по силите си, за да го спрат. Накрая те успяха да накарат Кир да издаде декрет срещу мисията на двамата мъже. След това Зерувавел и Исус се умориха от битката – от съпротивата, от клеветите и лъжите по техен адрес. И така Божието дело спря през следващите 16 години.

Но Зерувавел и Исус не бяха получили разрешение от Бог да се оттеглят. Библията не споменава за никакъв декрет от Кир, който всъщност да забрани строежа. Така че работата им не трябваше да спира. Истината е, че Бог все още имаше цялата сила, за да им помогне да продължат.

Но вербалните заплахи на Кир дадоха извинение на Зерувавел и Исус да спрат работата. Скоро след това те съсредоточиха енергията си в собствения си комфорт. Мислеха само за това как да се грижат за себе си – къщи, земя, семейство, кариера. Точно тогава те се отклониха от жертвеното служение. Мислеха си, че вече не трябваше да носят кръста си или Господното бреме.

В такива времена Сатана винаги се появява и дава извратена теология, в подкрепа на компрометирания начин на живот. В този случай доктрината беше: „Все още не е дошло времето на Бог. Думите на Кир показаха ясно това. Господ ще ни каже кога е правилното време да строим. Междувременно нека построим нашите къщи. Трябва да се наслаждаваме на религията си!”

Просто казано, народът на Израел, включително и тези двама благочестиви мъже, бяха виновни за безсрамното си неверие. Те изгубиха цялото си доверие в това, че Бог щеше да ги подкрепи!

Днес виждам същият дух на неверие. Някои проповедници са ми казвали съвсем безцеремонно: „Броя дните, докато се пенсионирам. Писнало ми е от всички хора! Не искам повече да се занимавам с нещата им. Веднага след като се пенсионирам се изнасям от тук!”

Не! Дано това никога не става отношението на истинския Божи слуга! Святият Дух е подбуждащ Дух и ако живееш и служиш в Духа, значи колкото повече остаряваш и колкото повече служиш, толкова по-силен ще ставаш във всичко това. Божието дело трябва да става все по-възвълнуващо за теб с всяка изминала година!

Но Зеруавел и Исус ставаха все по-глухи и по-слепи. Те станаха сакати и неспособни поради греха си служители, които се грижеха само за собствените си интереси. Несъмнено Бог беше натъжен и разочарован от тях. Но все още не беше приключил с тези мъже!

По същият начин, възлюбени, вероятно и ти се вписваш в описанието, което дава Исаия за неспособния слуга. Може би си непрестанно безпокоен от някой стар грях, който не иска да охлаби хватката си в живота ти. Но Бог вижда сърцето ти и ако скърбиш дори и мъничко, Той може да те оживи и да ти възстанови всичко, което е излязла гъсеницата. Той не е приключил с теб. Всъщност, най-добрите ти дни са пред теб!

Ако искаш да бъдеш оживен, възстановен и освободен, Бог ще ти изпрати последно предупреждение – както е обещал!

Слава на Бог за пророк Агей. Това беше Божи човек, който живя победоносно – някой, който имаше Божия ум, който ходеше в благодат, и за когото небето беше отворено. Той излезе на сцената и даде на Зеруавел и Исус това предупреждение: „Време ли е сами вие да живеете в своите с дъски обковани къщи, докато тоя дом остава пуст? Сега, прочее, така казва Господ на Силите: Помислете за постъпките си.” (Агей 1:4-5)

Това беше призив да спрат да се фокусират върху себе си - не само върху собствения си комфорт, но и върху отчаянието си. Агей казваше: „Забравете миналото! Време е да се събудите от летаргията си. Въпреки всичките ви грехове Бог иска да се заемете с делото, което изоставихте. Сега си вземете инструментите и повярвайте отново в Господ. Върнете се в тайната си молитвена стаичка, започнете да вярвате на Бог да ви освободи от греха ви. Скоро отново ще чуете гласа Му!”

Библията казва: „И Господ възбуди духа на управителя на Юда Зоровавел... и духът на великия свещеник Исус... и духа на всичките оцелели люде; и те дойдоха та работеха в дома на Господа на Силите, своя Бог” (стих 14). След това Бог им даде това обещание: „Но сега, размислете как ще бъде от днес нататък... от днес ще ви благословя.” (2:18-19)

Зоровавел и Исус отново ходеха във вяра и праведност. А сега пророкът им даде най-доброто слово от всички: Бог щеше да премахне пречката, която почти ги унищожи! „Що си ти, планино велика? Пред Зоровавела - поле! Той ще изнесе връхния камък с възклицание - Благодат! Благодат нему!” (Захария 4:7)

Скъпи светии, за това се отнася сегашното ви изпитание. Бог отново ще възбуди сърцето ви и ще видите изпълнението на призива си! Святият Дух ще унищожи всяка крепост в живота ви – не само чрез вашата сила, но и чрез Неговата. След това ще извървите пътя, който Бог е положил пред вас. И, както Захария, ще го направите с вик: „Благодат, благодат! Бог е милостив и верен към мен!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1998 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Incapacitated by Sin !](#) / [Неспособни поради грях !](#)